

L'Hereu Escampa: «Fer un disc requereix temps i en aquests quatre anys ens ha costat trobar-ne»

El tàndem manlleuenc ha publicat aquesta setmana el seu segon llarga durada, 'Pren la matinada' (Famèlic, 2017) | El punk emocional del grup baixa revolucions per guanyar en matissos, tot a través de guitarra, veu i bateria.

L'Hereu Escampa són Carles Generó i Guillem Colomer | Albert Polo

Un dels retorns més esperats d'aquesta tardor és, sens dubte, el dels malleuencs L'Hereu Escampa. Les últimes notícies seves eren del 2015 amb el 7" de *L'esclafit* (Famèlic), però és que per recuperar l'últim llarga durada ens hem de remuntar al 2013 i ja hi havien ganes de tenir un bon grapat de nous temes. Parlem amb en Guillem Colomer (bateria) i en Carles Generó (guitarra i veu) per pendre'ls-hi el pols després de treure fa tot just una setmana el seu darrer treball: *Pren la matinada* (Famèlic, 2017).

En la nota de premsa que presentava un dels singles deia que el disc havia estat fruit d'una sèrie de canvis vitals que havíeu viscut en aquests últims 4 anys. Més enllà del trasllat de local, què més ha canviat?

Guillem Colomer: Més que de local, és un canvi de persones. Amb els anys acabes tinguent més responsabilitats que les que tenies amb vint i pocs: buscar temps per tenir el grup, per tu mateix i per treballar. Fer un disc requereix temps i en aquests quatre anys ens ha costat trobar-ne.

Carles Generó: Ens ha enganxat en èpoques en què els dos hem anat a viure amb la parella, hi

ha hagut canvis de feina i al final la feina mana i se'ns en ha acumulat molta entremig.

Com és ara la dedicació al grup?

CG: Continua sent un hobby però ara veus que hi ha d'haver més dedicació, al posar-te fites com fer un disco a buscar concerts veus que l'implicació ha de ser més alta. Per molt que siguem dos, acaba costant congeniar horaris i no sempre estàs al 100% com per fer cançons, falta inspiració o dinàmica.

Ara veig que *L'esclafit* va servir clarament de provatura per trobar el so que ara gasteu.

CG: Va ser un impàs, de fet, "Apagallums" ja està a *L'Esclafit* i l'hem incorporat aquí tot i que ara no ens quadri gaire. Va ser un pas cap a una nova sonoritat i a una altra manera de cantar, hem canviat molt des de *Llamp de Déu* (Famèlic, 2013).

GC: Tot i que el disco potser sigui un impàs cap a un altra etapa, hi ha temes que pertanyen més a l'època d'on veníem. És meitat i meitat.

CG: Ens costa molt aconseguir fer un disco que sigui com el present.

Un dels grans encerts del disco segurament és saber-se mantenir impoluts en els mitjos temps i en els trossos íntims, guanyeu profunditat. N'esteu particularment orgullosos d'això? Us ho havieu plantejat?

CG: Sí, hem intentat no anar a caure sempre: en el tros de canya i de cridar, que sempre acabava sent el recurs fàcil. Hi ha hagut un treball de mantenir el tempo i mantenir-ho en baixa freqüència.

A les lletres hi trobem molt de símbol, molt misticime, molta introspecció i nocturnitat. Parleu-me del punt de partida d'alguna cançó.

CG: El "Suau impàs", per exemple, només retrata el fet d'anar a dormir amb la parella, una cosa molt simple en realitat, però mola buscar-hi un joc a posteriori.

GC: "L'intemperie" va ser de les primeres que vam escriure i ve de que un dia estàvem al Konvent de Berga i va aparèixer un tio despulat que li vam obrir la porta, però ens va deixar ben sobtats.

CG: "Homenatge", per exemple, la vaig fer quan no podia dormir, tenia un neguit i la veritat lluminosa de la que parla, en realitat era la llum del Veritas que tinc a sota casa que no em deixava dormir.

La de "Cal Rosal" també parla de les nits mogudes que heu passat al Konvent, Centre d'art paradigmàtic on heu pogut organitzar un festival com el Salt Mortal. Què hi heu trobat en aquest espai?

GC: Ens han obert les portes per deixar-nos ser lliures, és un lloc on poder practicar l'anarquia controlada i dur a terme el que vulguis.

CG: Ha sigut com entrar en una dimensió que et fa obrir els ulls i et fa veure que existeixen altres maneres de fer, més utòpiques però igual de possibles.

Guillem Colomer i Carles Generó són L'Hereu Escampa